

[Ellemann-Jensen]

slag, der er stillet af fremskridtspartiet. Der henviser ministeren til, at man i OECD har lavet nogle undersøgelser, der siger, at det med at give unge en særlig indslusningsløn slet ikke virker. Ministeren benytter den lejlighed til at affærdige, hvad vore hjemlige vismænd har lavet af undersøgelser.

Må jeg minde ministeren om den statistiske undersøgelse, der blev offentliggjort af vores vismænd for få uger siden, og som viser, at man ved hjælp af de nye statistikker kan følge den enkelte unge på arbejdsmarkedet. Det er en ny form for statistisk opgørelse, og dér ser man, hvorledes et meget stort antal unge bliver smidt ud af arbejdsmarkedet lige præcis på det tidspunkt, hvor de passerer 18 år og dermed ryger op på den dobbelte løn. Hvordan vil ministeren forklare dette, hvis ikke det netop er det, at de skal op på den samme løn som ældre og mere erfarne medarbejdere, der gør, at man smider unge ud i arbejdsløshed? Hvordan vil ministeren forklare det på anden måde? Når den forklaring er accepteret, hvordan vil ministeren da afvise, at en særlig indslusningsløn for unge mennesker kan hjælpe på beskæftigelsen af de unge? Der er hverken logik eller rimelighed i ministerens argumentation.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu takker jeg min herre og skaber for, at det hverken er logik eller rimelighed, man skal diskutere herinde, for så blev vi dog aldrig færdige. Jeg synes nok, at der fremkommer nogle urimeligheder som råber til himlen. Men lad nu det ligge.

Jeg skal starte med at sige til fru Lone Dybkjær, at jeg nok udtrykte mig en smule klodset i min udtalelse om, hvad hr. Ellemann-Jensen mener. Det må nu stå lysende klart, at det, hr. Ellemann-Jensen mener, er, at denne jobskabelseslov er et stykke ideologisk politik, det handler om at socialisere, og nu er det altså lykkedes at få de radikale med til kun at socialisere de 18-25-årige. Det må være den naturlige konsekvens i alt fald, hvis man tror på den argumentation, hr. Ellemann-Jensen kommer med. Jeg gør ikke, men andre gør, ved jeg, og det var det, jeg henviste til i mine tidligere bemærkninger, for dette har jo intet med socialisme at gøre.

Det andet, jeg skal sige til fru Lone Dybkjær, er, at jeg forstår bekymringen for de

unge mennesker. Vi deler den. Vi deler bekymringen for de unge mennesker i det her samfund, som ikke får en uddannelse, som ikke får en ordentlig start i livet, som ikke får et godt job. Vi deler den bekymring, ingen skal være i tvivl om det. Men vi mener, at I tager forkert fat ved at køre frem på den måde, I gør. Det, der må til, det viser alle undersøgelser, er, at de unge får så almindelige job som overhovedet muligt, det ønsker de jo. Der er ingen rimelighed i at putte dem ind i nogle ordninger, når man lige så godt kunne beholde de ordninger, man har, nemlig de beskæftigelsesprojekter af forskellig slags, for de kører på samme vis. Så kan vi jo lige så godt beholde dem. Det er derfor, jeg advarer mod dette her, fru Lone Dybkjær.

I øvrigt synes jeg, at man bør se på sammensætningen af ledigheden. Hvem er egentlig de unge ledige? Ja, over halvdelen af dem er unge kvinder, og over halvdelen af de langtidsledige i det her samfund er også unge kvinder. Hvis man nu laver sådan nogle ordninger, som man forestiller sig det her – eller som jeg forestiller mig det her – så bliver det altså noget med en række dispensater, som det jo må komme til at hedde, som er herrefolket, som er mændene, og som kan gå og kommandere rundt med de piger, som må ind i de her jobskabelsesordninger. Det kan ikke være en rimelig måde at lave lovgivningen på, at man lægger op til sådan noget. Jeg vil stadig væk advare stærkt imod det.

Så til det tredje punkt, og det er også de radikale, jeg bliver nødt til at bede om en forklaring. Vi har tidligere haft nogle ordninger, hvorefter man har givet tilskud til ekstraordinære EFG-praktikpladser. Efterhånden som tiden er gået, står det klart for enhver, at det er umuligt at adskille, hvad der er ordinært, og hvad der er ekstraordinært. Præcis det samme vil ske med denne lov, når man får det halet mere og mere i retning af, at det bare skal være tilskud, der bliver bundet i halen på folk. Så kan de komme ud, og så kan man ikke finde ud af, hvad der er ekstraordinære, og hvad der er ordinære job, og så har man faktisk ikke fået noget ud af denne ordning, som vi står og taler om at man skal lave. Det må vi bede om en forklaring på.

I øvrigt vil jeg spørge arbejdsministeren, om ikke også jeg må få en forklaring på,